

بیان استقلال با درستکاری

استقلال به ما کمک می‌کند تا با رعایت صداقت و درستکاری تجربه حقیقی‌مان را به روش خود بیان کنیم و پیام‌رسانی نماییم.

اصول راهنما، سنت ۴، پیشگفتار

برای بسیاری از ما در NA اصل استقلال که در سنت چهار از آن صحبت می‌شود بسیار جذاب است. ما کسانی هستیم که تمایل زیادی داریم تا بر روی تصمیماتی که می‌گیریم ارزش بالایی بگذاریم. در اعتیاد فعال‌مان اصرار زیاد بر روی انجام کارها اغلب به نتایج بدی منجر می‌شد چرا که اغلب "روش ما" از روی خودمحوری بود تا درستکاری. در بهبودی استقلال فقط یک الزام نیست بلکه جزو داشته‌های ماست - همانطور که در کتاب پایه آمده: "ارزش واقعی ما در خودمان بودن است."

قسمت دوم از سنت چهارم ما را در مسیر نگه می‌دارد: "به استثناء مواردی که بر گروه‌های دیگر و NA در کل اثر بگذارد." بر گروه‌های دیگر، یعنی ما فقط خواسته گروه خود را در نظر نمی‌گیریم بلکه به نقش خود به عنوان بخشی از انجمن در کل توجه می‌کنیم. ما به عنوان معتادان در حال بهبودی می‌توانیم بین انجام کارها، آنگونه که خود دوست داریم و قبول مسئولیت‌هایمان در قبال اطرافیان خود تعادل برقرار کنیم. مسئولیت در مقابل خانواده، دوستان، انجمن و جامعه. یکی از راه‌های برقراری این تعادل چگونگی مشارکت ما در جلسات است.

یکی از اعضاء نوشته بود: "مشارکت من به عنوان یک تازه‌وارد پر از پرخاشگری بود و بعضی‌ها را وارد حاشیه می‌کرد. توجیهم این بود که خبر من همین! بعد از مدتی سعی کردم ادای بقیه را در مشارکت در بیاورم اما این هم صدای واقعی من نبود و همیشه غلط از آب در می‌آمد. در نهایت با خودم کنار آمدم و در عین حال به احساسات اطرافیان هم توجه می‌کردم... بالاخره توانستم با بقیه ارتباط برقرار کنم."

معتادان به خوبی می‌توانند یک چیز جعلی را تشخیص دهند. اصالت یک پیام ماندگار است، چه به شکل مشارکتی میخکوب‌کننده باشد، چه به آرامی و متانت بیان شود. فرقی نمی‌کند که ما سعی در رساندن پیام به معتادی که هنوز در حال عذاب است داریم و یا در حال نجات زندگی خودمان هستیم. به هر حال تلاش می‌کنیم تا تعادل درستی بین استقلال با مسئولیت، آزادی با خویش‌نشنداری و خودمختاری با ارتباط گرفتن، برقرار کنیم.

مستقل بودن به معنای چشم‌پوشی بر روی اطرافیان‌مان نیست.

من تمرین می‌کنم تا بین آزادی شخصی با مسئولیت‌های

اجتماعی‌ام تعادل برقرار کنم.

درستکاری